

POSTANOWIENIE

Dnia 5 września 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marian Kocon (przewodniczący)

SSN Gerard Bieniek (sprawozdawca)

SSA Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa J. J.

przeciwko Powiatowemu Inspektorowi Nadzoru Budowlanego w Z.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 5 września 2008 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 5 czerwca 2008 r., sygn.

akt I ACz (...),

oddala zażalenie i odstępuje od obciążenia powódki kosztami postępowania zażaleniowego.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 5.06.2008 r. Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powódki wniesioną od postanowienia tego Sądu z dnia 4.03.2008 r. albowiem nie przedstawiono w niej uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżąca ograniczyła bowiem uzasadnienie tego wniosku do stwierdzenia, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”.

Powódka zaskarżyła to postanowienie zażaleniem zarzucając naruszenie przepisów art. 398⁶ § 2, 398⁴ § 1 pkt 3 i 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. i wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest uzasadnione. Jest poza sporem, że zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do

rozpoznania i jego uzasadnienie. Skarżąca zawarła w skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. albowiem skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, natomiast w uzasadnieniu skargi kasacyjnej stwierdzono „wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania uzasadniam tym, iż skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona”. Takie sformułowanie jest jedynie powtórzeniem formuły ustawowej i oczywiście nie spełnia wymagania dotyczącego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Przeciwnie, przytoczenie jedynie formuły ustawowej oznacza, w ogóle brak uzasadnienia tego wniosku. Sąd Najwyższy wyjaśnił już w kilku orzeczeniach, że jeśli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, to powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wskazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie z dnia 26.04.2006 r. II CZ 28/06 Lex 198531, postanowienie z dnia 14.07.2005 r. II CZ 61/05 i inne). Nie ulega więc wątpliwości, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera prawidłowo sformułowanego uzasadnienia. W świetle art. 398⁶ § 2 k.p.c., uzasadniało to jej odrzucenie, bez wzywania skarżącej do usunięcia tego braku.

Odrzuceniu skargi kasacyjnej nie stała na przeszkodzie okoliczność, że Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 1.07.2008 r. SK 40/07 zakwestionował zgodność z Konstytucją przepisów dotyczących odrzucenia skargi kasacyjnej bez wzywania do usunięcia braków w sytuacji, gdy skarga kasacyjna nie spełnia wymagania określonego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. w zakresie zamieszczenia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Wynika to z dwóch powodów:

Po pierwsze, w chwili podejmowania zaskarżonego postanowienia, wyrok Trybunału Konstytucyjnego nie obowiązywał, a brak podstaw, aby wyrokowi temu przypisywać skutki retroaktywne, co uzasadnia fakt, że wyrok Trybunału odnosi się do przepisów proceduralnych.

Po drugie, wyrok Trybunału Konstytucyjnego wyraźnie określa, że chodzi o niezamieszczenie w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania. Wyrok nie odnosi się do braku uzasadnienia tego wniosku.

Z tych względów, na podstawie art. 394¹ § 2 k.p.c. w związku z art. 398¹⁴ k.p.c. orzeczono jak w sentencji.